

N:o 110.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1905, kl. 3 e. m.

Memorial angående afsättande, i anledning af 1904 års statslåns upptagande, af medel för amortering å statsskulden.

(R. A.)

I en till statsutskottet aflåten skrifvelse af den 9 sistlidne mars hafva fullmäktige i riksgäldskontoret gjort följande framställning:

»Enligt 51 § i det för Riksgäldskontoret gällande reglementet skola fullmäktige, om nya statsobligationer, i hvilka någon viss, ovillkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blifvit af staten utfäst, varda af fullmäktige utfärdade, snarast möjligt göra framställning om anvisande af de medel, hvilka böra årligen afsättas för skuldbeloppets amortering inom den tid fullmäktige anse lämplig; skolande dessa medel ingå till en för samtliga statslånen gemensam amorteringsfond samt af fullmäktige användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Då för det af fullmäktige under år 1904 upplagda nya svenska 3½ % statslånet, hvaraf emitterats 36,000,000 kronor, någon skyldighet till årlig amortering eller eljest återbetalning inom viss tid ej blifvit i obligationerna utfäst, åligger det alltså fullmäktige att med anledning af detta låns upptagande göra framställning om anvisande af särskilda medel för amortering å statsskulden.

Fullmäktige få erinra, att de afsättningar till amortering å statskulden, som beslutats i anledning af 1888 och 1900 års statsräntelåns upptagande, blifvit bestämda till sådana belopp, att med dem nämnda statslån, under förutsättning att obligationerna inlöstes till pari, skulle kunna amorteras, 1888 års lån på en tid af omkring 79 år och 1900 års lån på 70½ år, i båda fallen räknadt från tiden för lånets upptagande. Med afseende härå har det synts fullmäktige lämpligt, att i anledning af upptagandet af 1904 års ofvan oförmälda statsräntelån å 36,000,000 kronor, hvarå den föreskrifna 3½ % räntan utgör 1,260,000 kronor, anvisas en annuitet af 1,380,000 kronor, hvilket belopp motsvarar hvad som erfordras såväl för lånets förräntning som ock för dess amortering på en tid af 71 år under förutsättning, liksom i föregående fall, att obligationerna inlösas till pari. I enlighet med hvad ofvan angifna reglementsstadgande gifver vid handen, bör emellertid den del af berörda annuitet, som efter gäldande af räntan å det under år 1904 upptagna lånet i fråga blifver öfrigt för kapitalafbetalning, ej utgå endast och särskildt för amortering å detta lån, utan vara att disponera för minskande af statsskulden i dess helhet och sålunda användas till inlösen af sådana statsobligationer, som i hvarje fall med hänsyn till räntefot, kurs eller andra förhållanden kunna befinnas böra till största fördel för staten indragas.

Med anledning häraf få fullmäktige hemställa, att statsutskottet behagade föreslå Riksdagen besluta, att i anledning af upptagandet af 1904 års 3½ % statsräntelån å 36,000,000 kronor skall från och med innevarande år till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortissementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,380,000 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å nämnda lån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.»

I enlighet med hvad fullmäktige sålunda föreslagit får utskottet hemställa,

att Riksdagen må besluta, att i anledning af upptagandet af 1904 års 3½ % statsräntelån å 36,000,000 kronor skall från och med innevarande år till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortissementsfonderna årligen utbetalas en annui-

tet af 1,380,000 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å nämnda lån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Stockholm den 2 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.